

ВИНОТО

(Арабска легенда)

Било следъ потопа. Единъ день Ной набралъ отъ гората грозде, изцедилъ го и си направилъ вино. Пийналъ си, развеселилъ се и заспалъ сладко.

Това се много харесало на Ноя. Почналъ той често да бере грозде и да си прави вино. После вмѣсто да ходи изъ гората и да събира диво грозде, сетилъ се да си насади лозе. Накаралъ синоветъ си да разработятъ една отъ нивитъ, нарѣзалъ пръчки отъ най-добритъ диви лозници и ги посадилъ.

Но и дяволътъ нѣмалъ работа. Докато Ной саждалъ лозето, той невидимо се навърталъ край него и кроилъ, каква пакостъ да му направи. Сетилъ се. Щомъ Ной насадилъ лозитъ и си отишълъ, дяволътъ дошълъ и напръскалъ всички пръчки съ малко кръвь отъ пауны.

Лозитъ поникнали и пуснали първитъ листа. Дошълъ пакъ дяволътъ и сега напръскалъ листата съ маймунска кръвь.

Лозитъ порасли и завързали грозде. Дошълъ пакъ дяволътъ и напръскалъ гроздето съ кръвь отъ лъвъ.

Ето, че гроздето узрѣло и дяволътъ пакъ дошълъ. Този пжтъ той напръскалъ гроздето съ свинска кръвь.

Отишълъ си дяволътъ, и вече не дошълъ.

Засегнато отъ кръвта на различнитъ животни, гроздето получило и тѣхнитъ особености на кръвта и нравитъ имъ. Когато човѣкъ изпие първата чашка вино, цвѣтътъ на лицето му се промѣня — почервенява и посинява леко, като пауново перо. Пийне ли втора и трета чашка, човѣкъ става веселъ като маймуна, скача и пѣе. Продължава ли да пие, разерява се като лъвъ, сърди се, вика, бие, чупи, троши и не може да се укроти. А ако продължава още да пие и се напие съвсемъ, човѣкътъ се превръща на свиня: изгубва съзнание, не може да говори, свѣтъ му се вие, краката му не държатъ, полита на земята, пада, валя се изъ калъта като сѣщинска свиня.